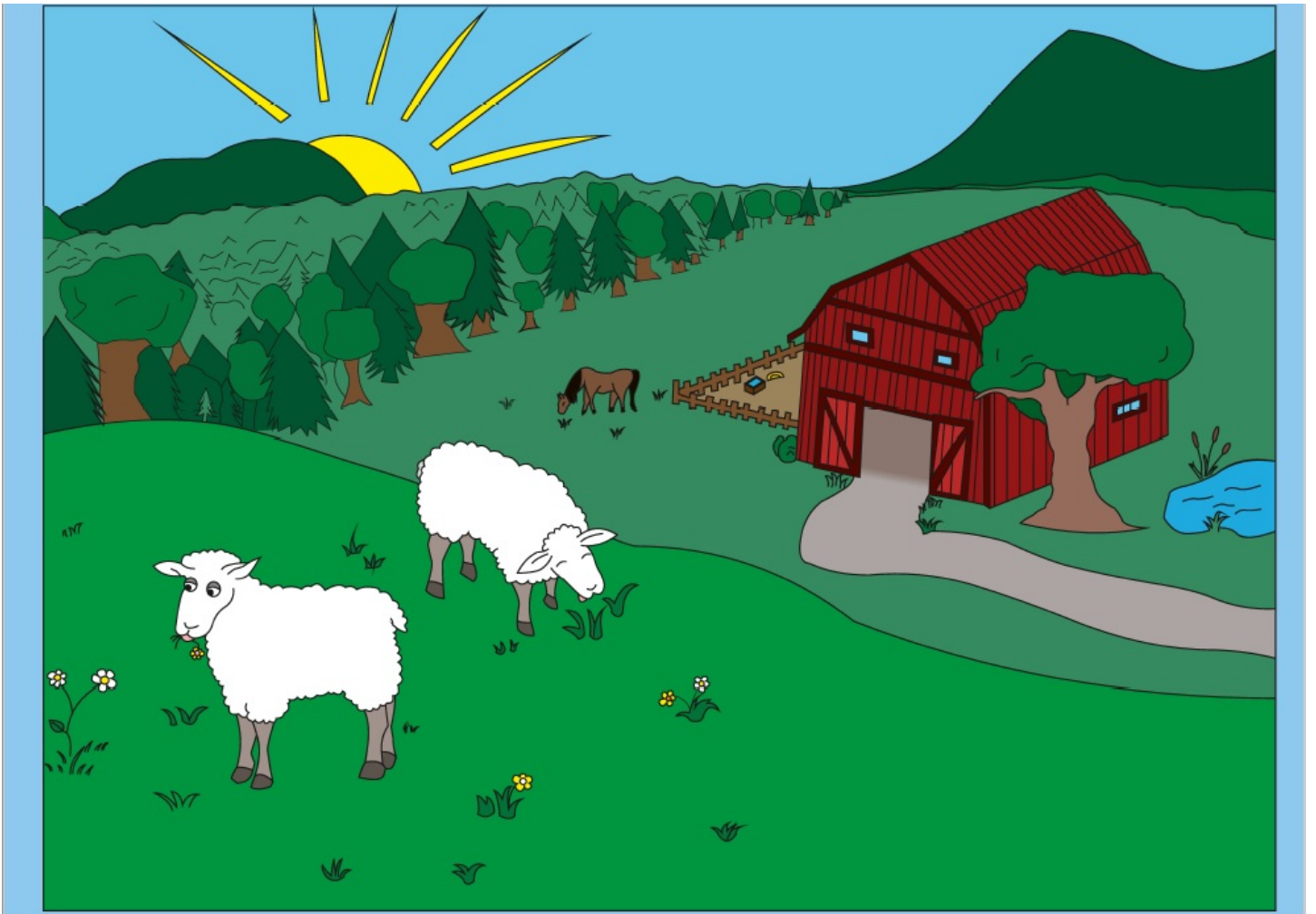

JAK ŠEL MYŠÁK MÍŠA DO NEMOCNICE

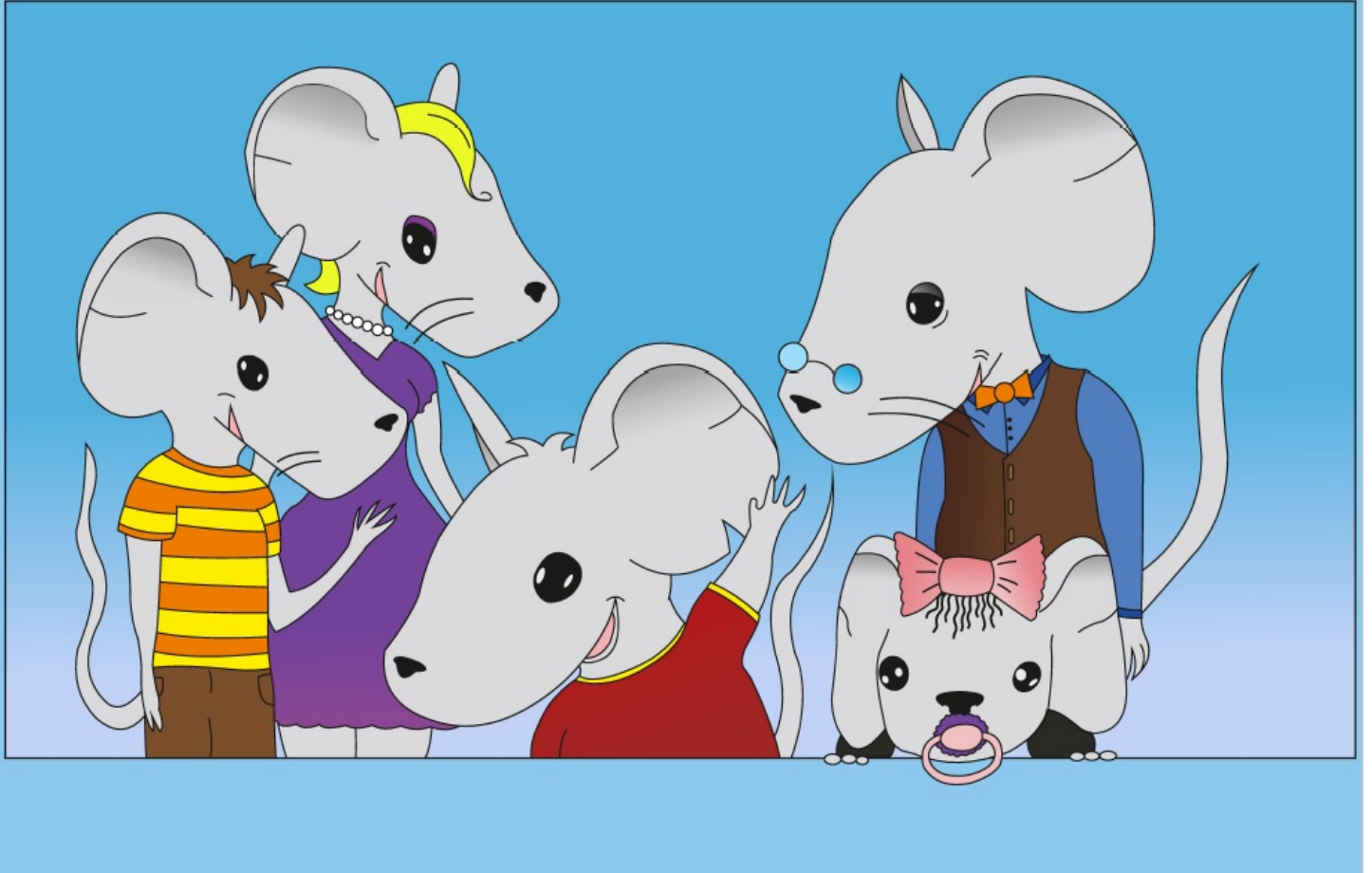

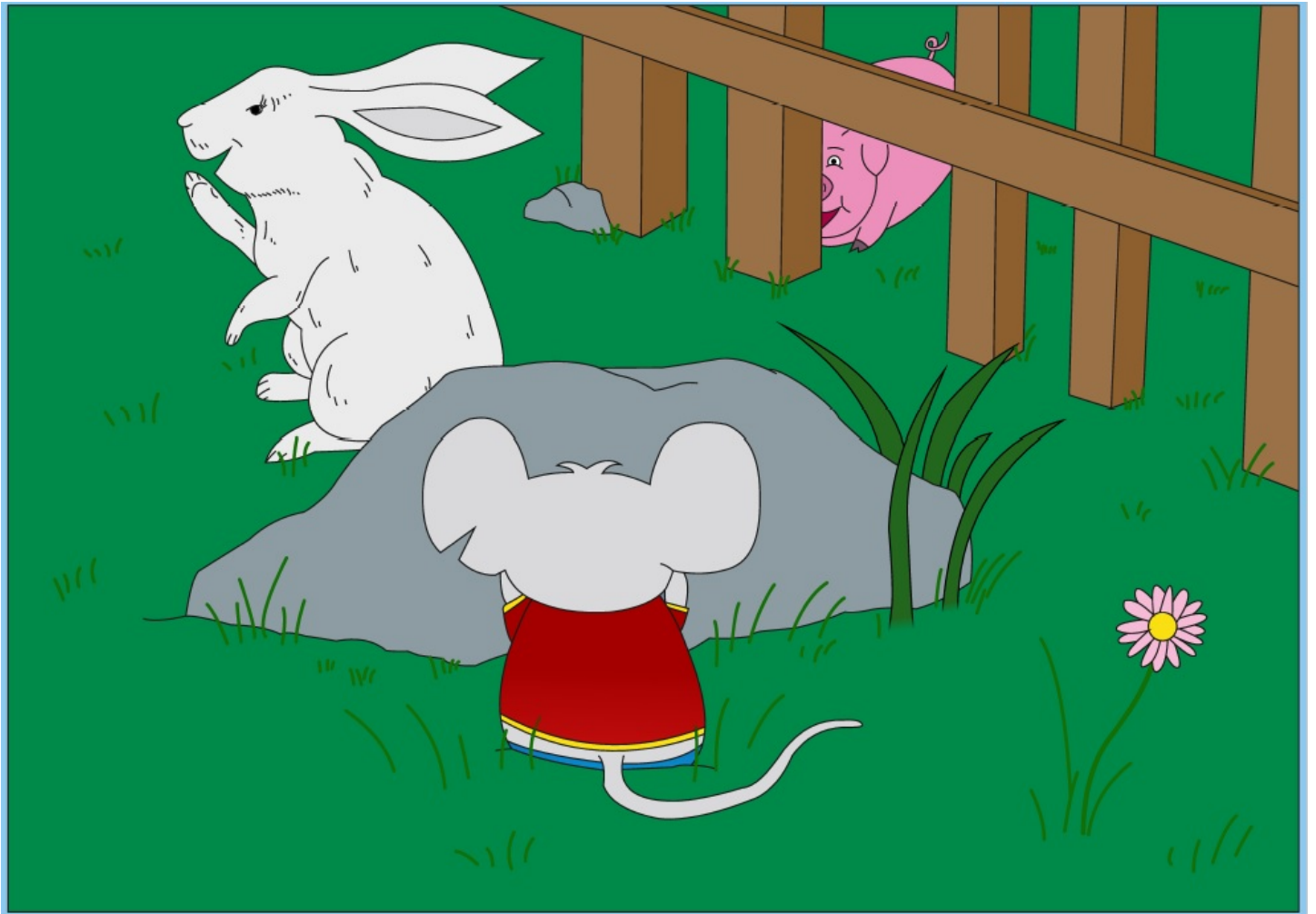

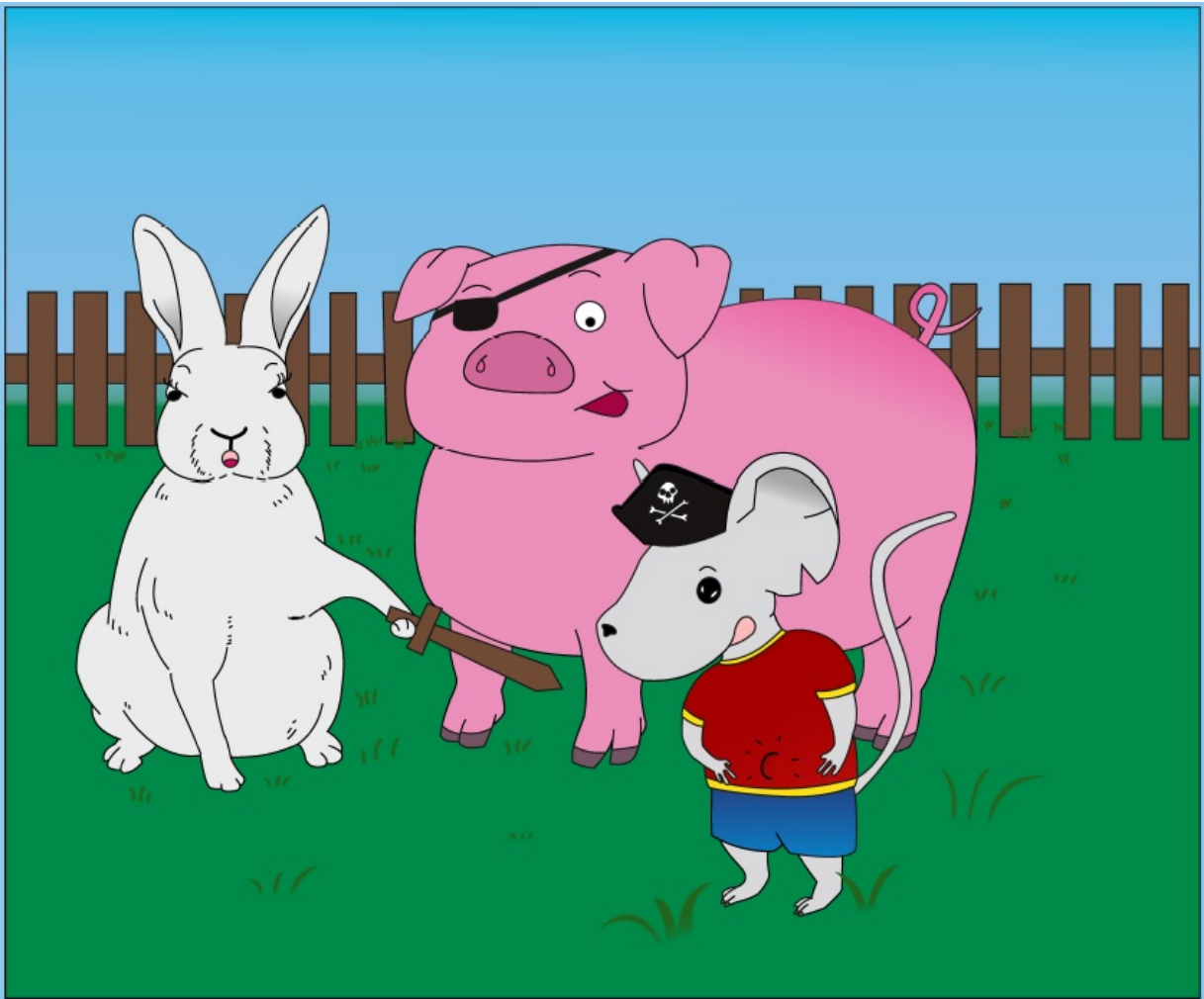
V jedné malebné vesničce měl jeden starý sedlák statek. Byl to malý statek, ale za to krásný, a obyvatelé v něm byli šťastni. Nic jim totiž nechybělo. Sedlák se o všechny zvířátka staral, jak nejlépe uměl. Zvířátka byla na sebe velmi hodná a časem se z nich stala jedna velká rodina.

A mezi všemi těmi velkými zvířátky byla jedna malá rodinka myšáků, která se nastěhovala do stodoly. Jmenovali se Ocáskovi. Pantáta Ocásek a panímáma Ocásková byli velmi veselí myšáci a měli tři malé myšáčky. Prostřední z nich se jmenoval Míša a byl to rozený dobrodruh.

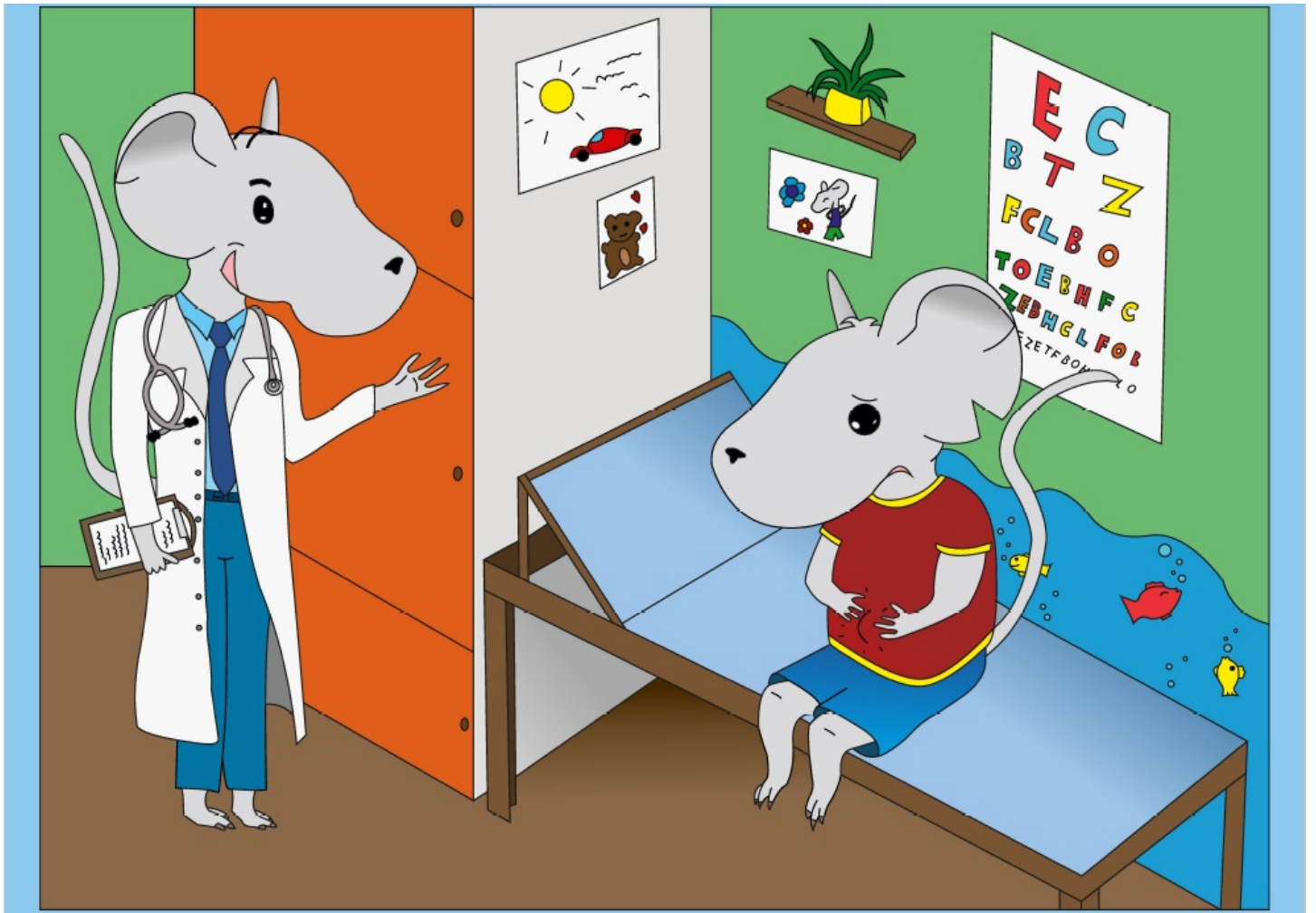
Myšák Míša si velmi rád hrál se svými kamarády - králíčkem Adélkou a s prasátkem Zdeňkou na schovávanou, protože byl nejmenší a nikdy ho nikdo nenašel.

Jednoho dne, když si společně hráli za statkem na piráty, si Adélka všimla na myšákovi Míšovi něčeho zvláštního. Začali společně přemýšlet, co je na Míšovi jiné. „Máš nový kožíšek?“ ptalo se prasátko Zděňa. „Nemám...“ odpověděl Míša. „Oóó... já vím! Tobě narostl ocásek!“ lekla se koza Adélka. „Ale né, ocásek už mám od narození!“ uklidnil ji Míša. „A co je tohle?“ zeptalo se prasátko a ukázalo na myšákovo břicho. Všichni se sklonili k myšákovu břichu, aby si to lépe prohlédli. Míša měl na břichu zvláštní bouličku. „Ano, to bude ono!“ zajásala Adélka. „Ale co to je?“ zeptal se Míša.

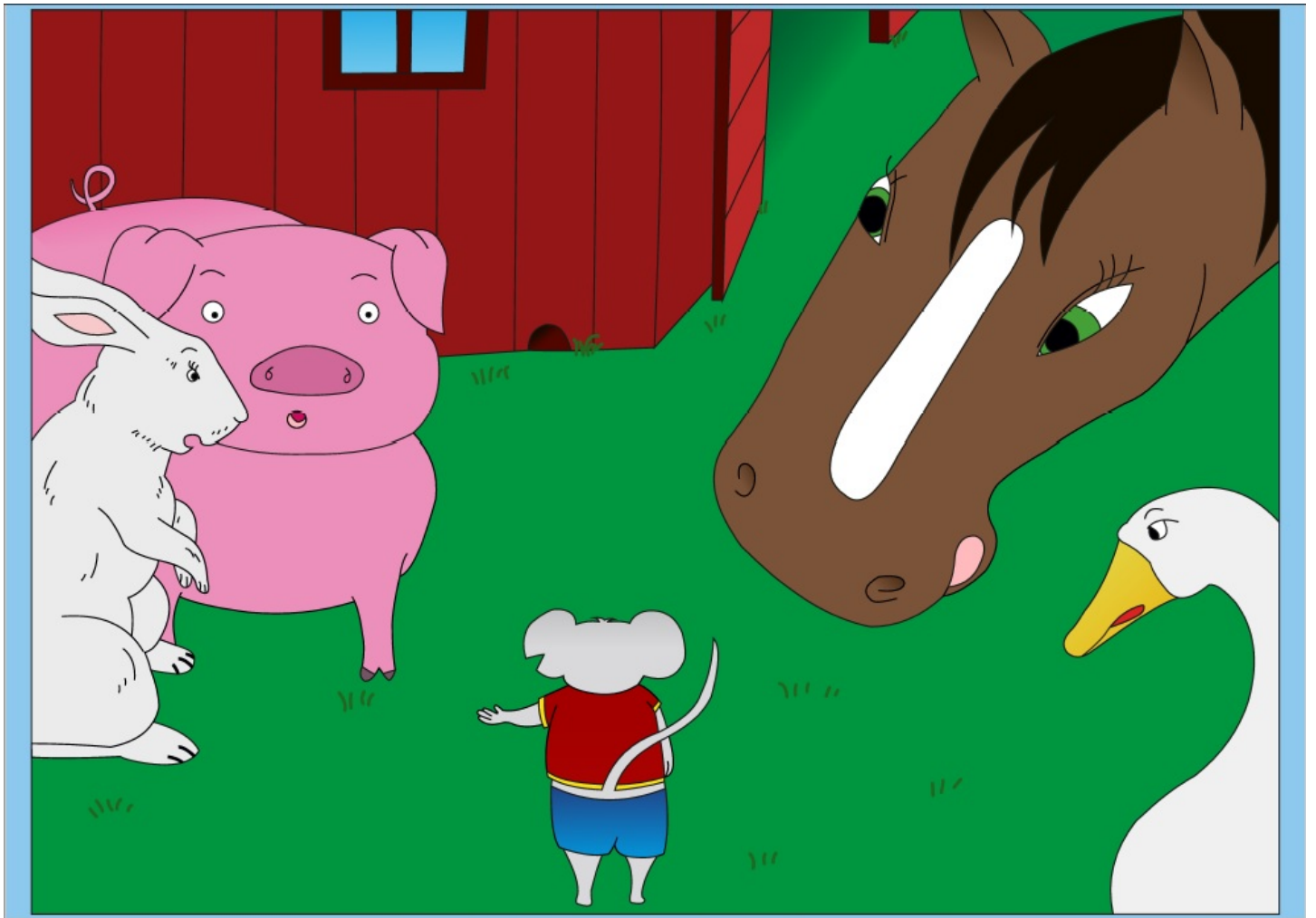
Kamarádi si s tím nevěděli rady, a proto se rozhodli, že to raději Míša půjde ukázat rodičům. Panímáma i pantáta Ocáskovi si bouličku na myšákově bříšku dlouho prohlíželi, až se rozhodli, že vezmou malého Míšu raději k myšímu doktorovi.

Když vešli Ocáskovi do ordinace, sestřička i pan doktor je s úsměvem přivítali.

Všichni se posadili a začali panu doktorovi vyprávět o bouličce na bříšku malého myšáka. Pan doktor si Míšu pořádně prohlédl od hlavy až k patě a nakonec zkontroloval i bouličku na bříšku. Pan doktor myšákovi Míšovi vysvětlil, že ta boulička není nic neobvyklého a že se objeví u spousty dětí.

Bylo ale důležité, aby tu bouličku na Míšově bříšku dal pan doktor pryč. „Kdyby se nedala pryč, mohla by tě časem začít velmi bolet a nemohl by sis hrát s kamarády. Proto ti pomůžu a zařídím ti operaci v nemocnici už příští týden," vysvětloval pan doktor. Ocáskovi měli o malého Míšu strach, ale pan doktor jim vysvětlil, že to bude velmi rychlá operace a brzo bude Míša zase v pořádku. „Bude to bolet?" zeptal se myšák Míša. „Při té operaci budeš v klidu spát a nebudeš nic cítit, dostaneš totiž silné léky, které tě uspí, jako když tě uspává maminka pohádkou na dobrou noc," odpověděl pan doktor. „Až se po operaci probudíš, budeš se cítit trochu unaveně, ale nemusíš se bát, budeš mít spoustu času si odpočinout a nabrat síly. Nechám si tě v nemocnici přes noc, abych si byl jistý, že jsi v pořádku. Navíc tam s tebou může být celou dobu i maminka," řekl pan doktor. Myšákovi Míšovi se ulevilo. Když tam bude s maminkou, určitě všechno dobře dopadne. Doktor vysvětlil Míšovi, že na operaci musí přijít s prázdným bříškem, takže nesmí v den operace nic jíst ani pít. Míša si to rozhodl zapsat do deníčku, aby na to nezapomněl.

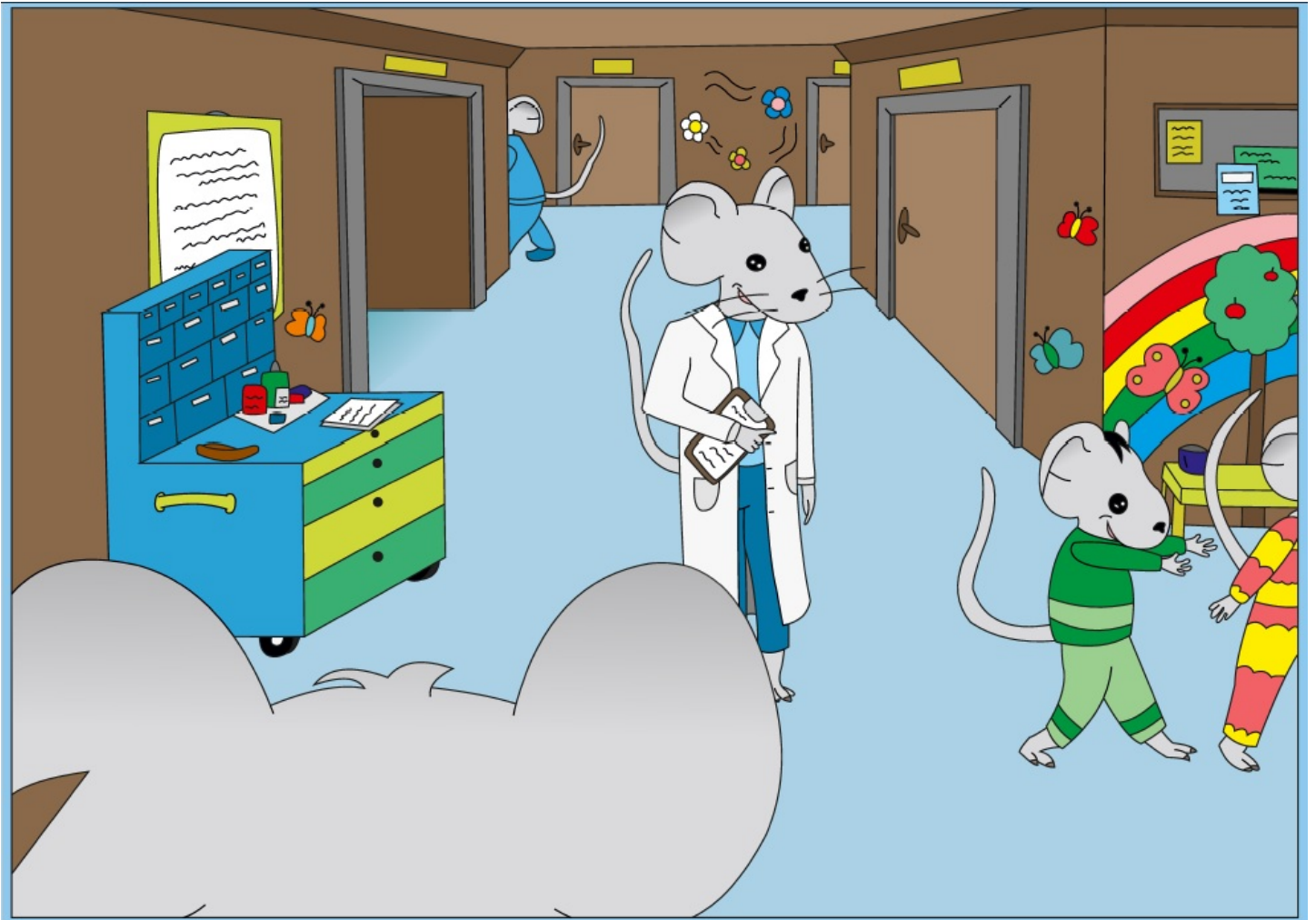
Když se vrátili zpátky na statek, hned se k myšákovi Míšovi seběhla všechna zvířátka a chtěla vědět, co se s Míšou děje. Míša jim začal vyprávět, že příští týden půjde na operaci, a zvířátka slíbila, že mu budou všichni držet palce pro štěstí.

Míšovi sourozenci se velmi zajímali o to, co se bude s Míšou dít. „A k čemu je ta maska?“ ptala se jeho sestřička. „Maskou na obličej ho před tou operací uspí, bude dýchat speciální vzduch a za chvíli bude spát jako špalek!“ vysvětloval nadšeně Míšův starší bratr, který o tom hodně četl. „Páni, a bojíš se?“ ptala se sestřička. „Jasně že ne, Míša je totiž statečný!“ odpověděl bráška. Myšák Míša na to nic neříkal.

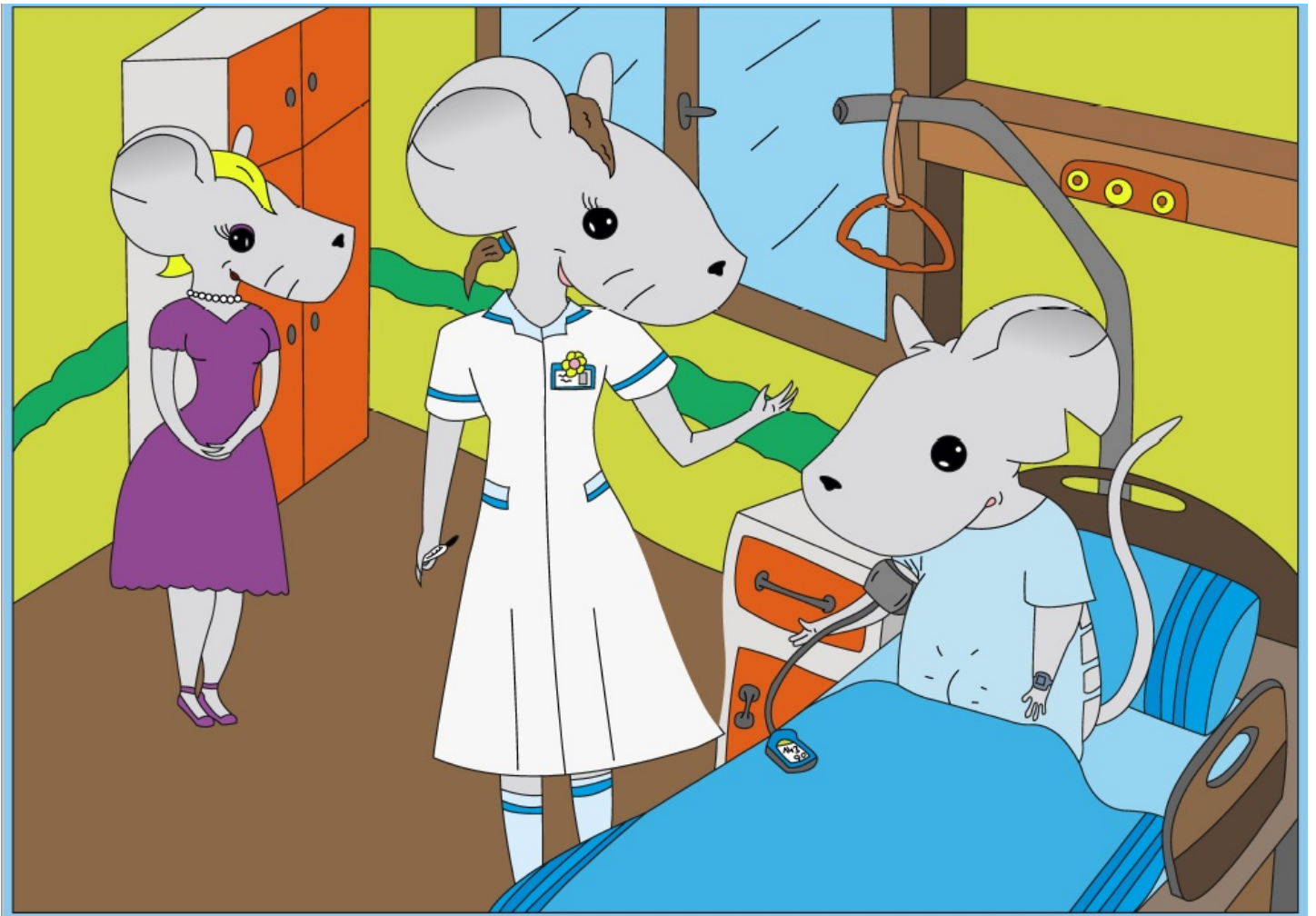

Večer před cestou do nemocnice si Míša připravil svůj batůžek s plyšovým medvídkem a pyžamem. Vypadl na něj jeho deníček a otevřel se na stránce, kde měl zapsané, že musí přijít s prázdným bříškem. „Ještě že jsem si to zapsal!“ byl na sebe hrdý.

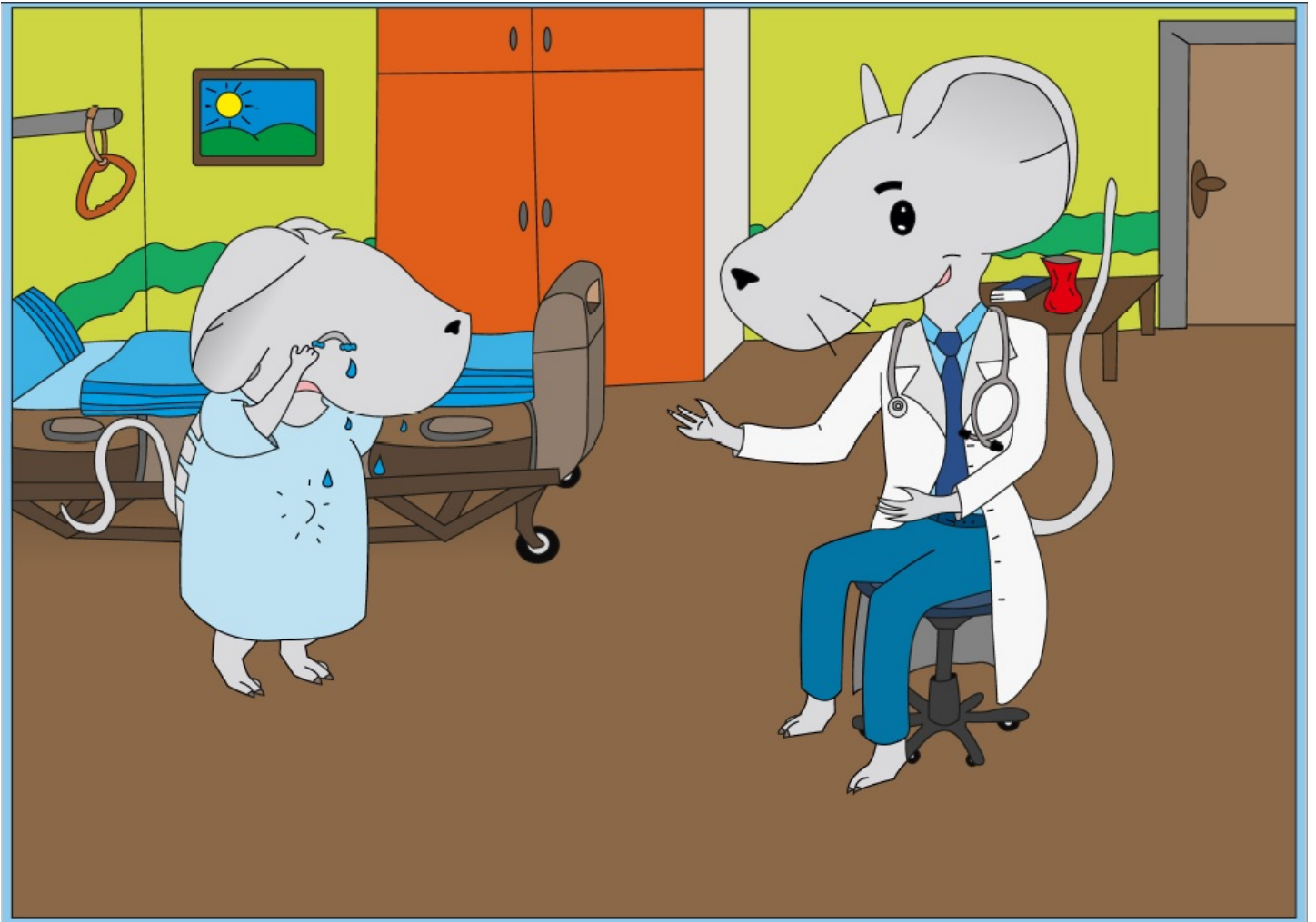

Když myšák Míša spolu s maminkou druhý den dorazili do nemocnice, zdravotní sestřička jim ukázala pokoj, který už čekal připravený.

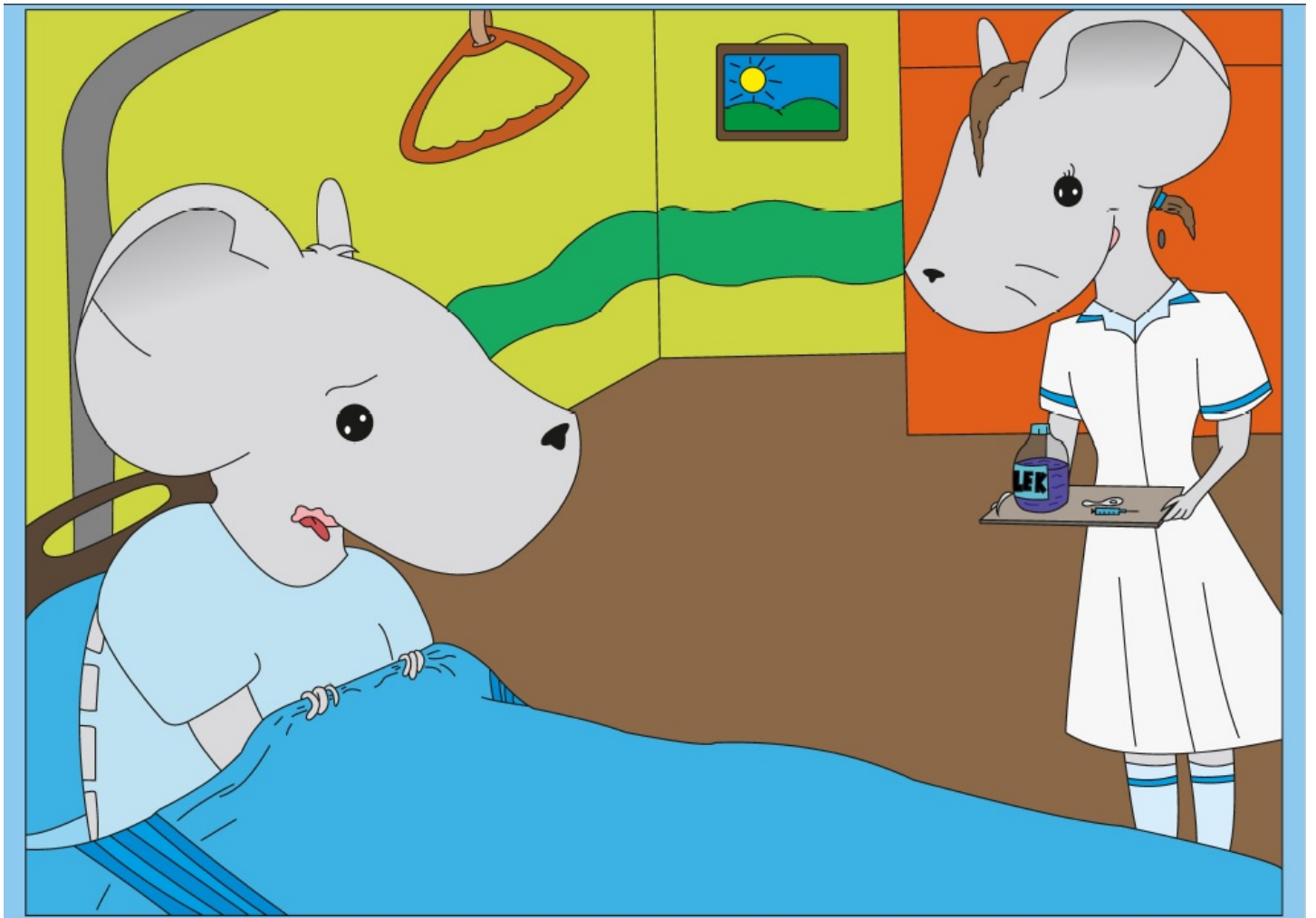
Byla tam dlouhá chodba a všude chodili doktoři v bílých pláštích a zdravotní sestřičky v uniformách. Za chvíli ucítil zvláštní vůně, které se mu vůbec nelíbily. Míšu zaujaly vozíky, které byly plné zvláštních věcí a nástrojů. A na konci chodby uviděl další myší děti v pyžamu, které si hrály v hracím koutku. To se mu velmi zalíbilo a těšil se, že si s nimi půjde taky hrát.

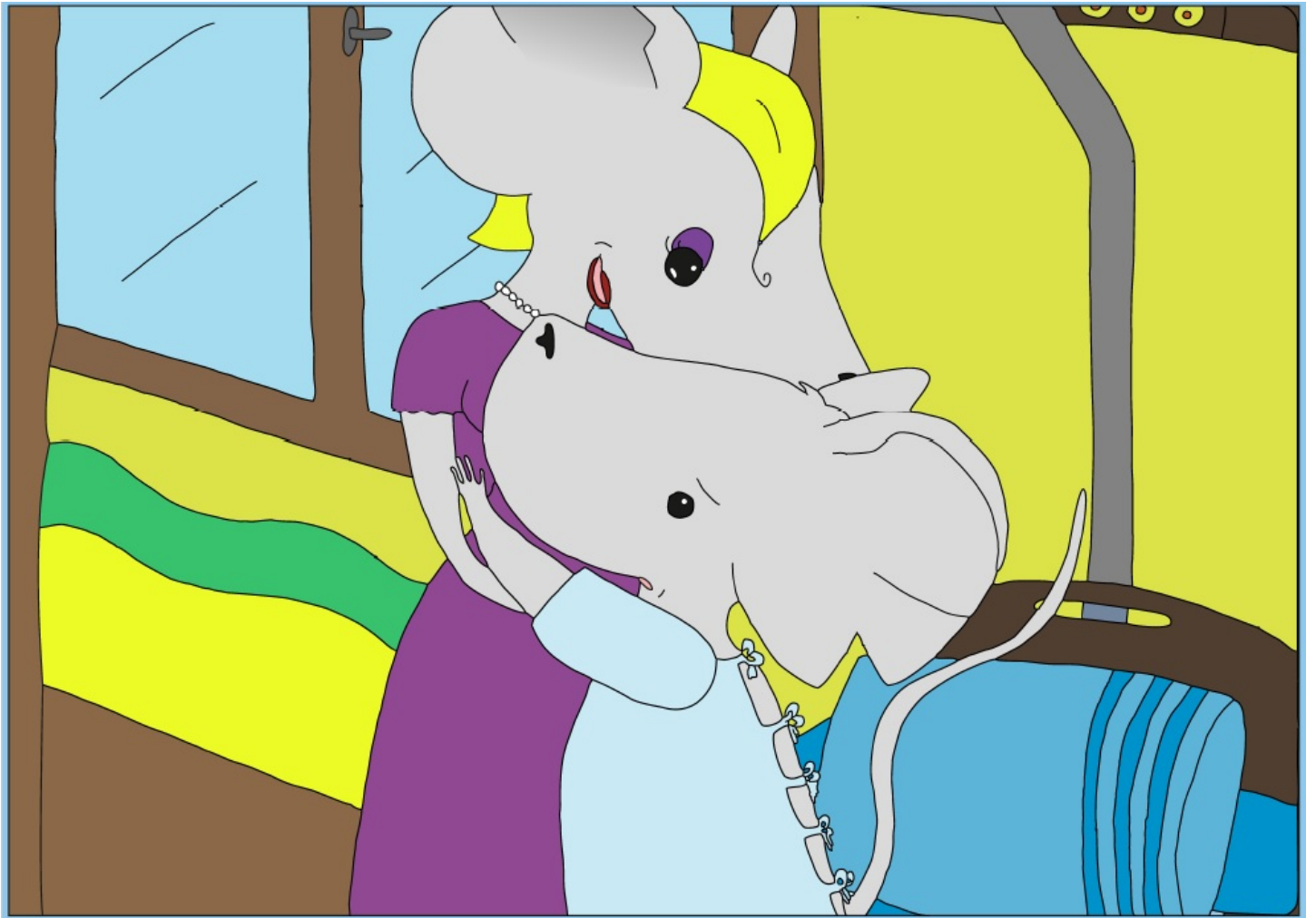
Zdravotní sestřička dala myšákovi Míšovi na ruku náramek s jeho jménem a speciální bílou košilku, kterou si oblékl. Mezitím si Míša vybalil svého medvídka na stoleček vedle postele, aby na něj dobře viděl. Sestřička změřila Míšovi teplotu a nasadila mu na ruku šedý pásek, který se začal nafukovat a vyfukovat. „Takhle se měří krevní tlak. Neboj, nebolí to, jen se to nafoukne okolo tvé ruky a zase vyfoukne. Jsi velmi šikovný a statečný!“ řekla sestřička. „Dobře...“ řekl Míša slabým hláskem.

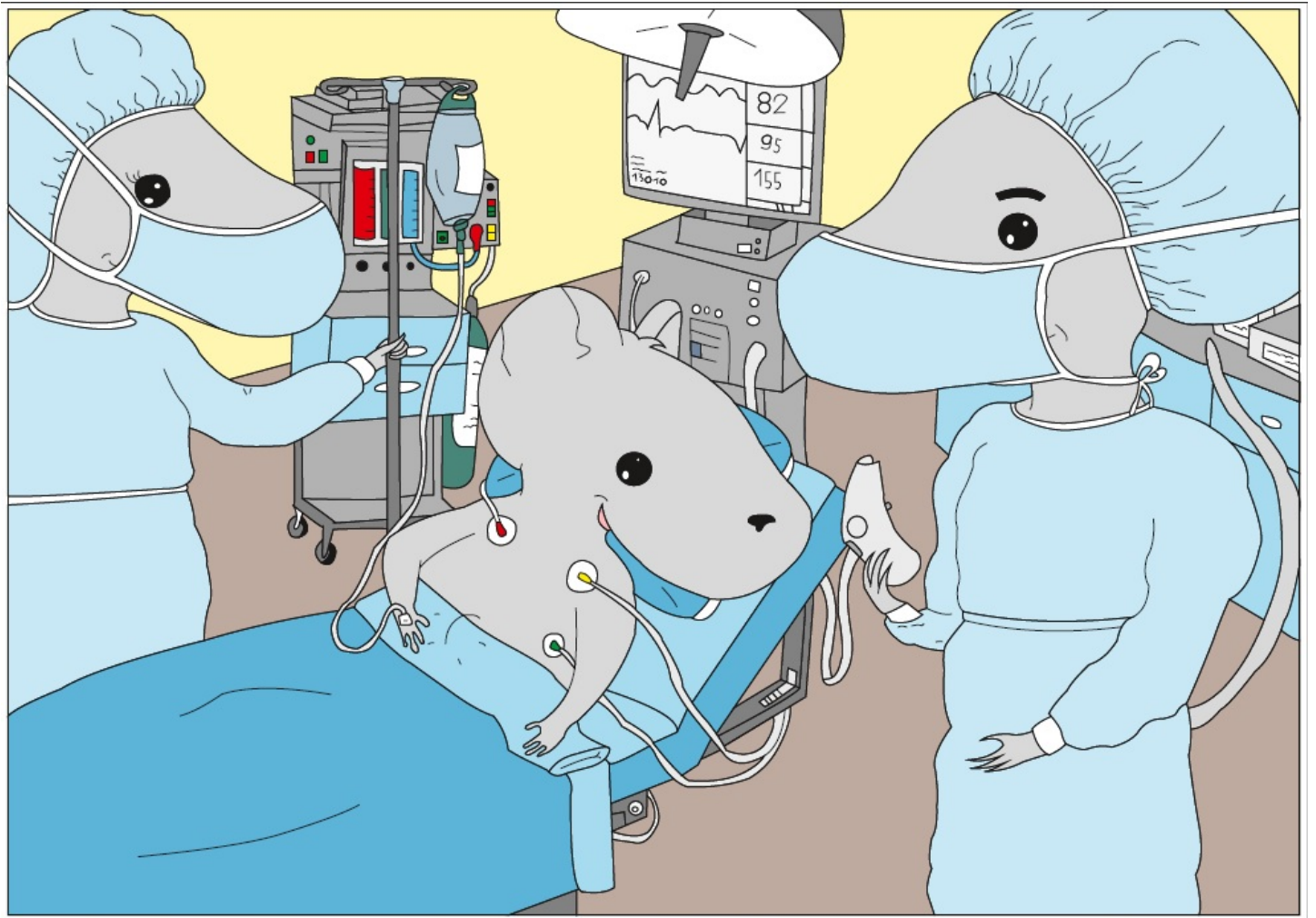
Za chvíli dorazil pan doktor, aby se naposledy podíval na Míšu ještě před operací. „Vítám tě tu, Míšo! Tak za chvíli půjdeme na to, co říkáš?“ řekl vesele pan doktor. Míša se lekl. „Už? Ale... ale já ještě nechci!“ řekl smutně Míša a začal plakat. Pan doktor si sedl vedle něj a klidně se ho zeptal: „Pověz mi, co tě trápí, Míšo,“ vybídl ho pan doktor. Míša se vysmrkal do svého kapesníku a smutně spustil: „Já se hrozně bojím a každý si myslí, že jsem statečný, ale já vůbec nejsem statečný!“ plakal Míša. „Můj milý Míšo...“ povzdechl si pan doktor. „To že máš strach, neznamená, že nejsi statečný. Ba naopak... Statečnost se pozná podle toho, když se něčeho bojíme, ale i přes strach uděláme, co je potřeba, a nezáleží na tom, jak jsi vystrašený,“ vysvětlil pan doktor a pousmál se. Míša chvíli přemýšlel. „Bojím se operace...“ řekl Míša. „Ale musím na ni jít, aby se ze mě stal silný a zdravý myšák!“ Pan doktor se usmál. „Tak přesně tohle je statečnost!“ Míša se podíval na maminku, usmál se a řekl: „Jsem připraven!“

Sestřička přišla na pokoj s táckem, na kterém měla lahvičku s nějakou zvláštní tekutinou. „Teď dostaneš tyhle kapičky, nechutnají moc dobře, ale budeš po nich klidný a bude se ti chtít spinkat,“ vysvětlila sestřička. „Počkat!“ zarazil se Míša a všichni se na něj podívali. „Potřebuji si skočit na záchod!“ řekl Míša a rychle si běžel odskočit. Když se vrátil, sestřička ho uložila do postýlky a dala mu hořký lék. „Blee... to není dobrý!“ zašklebil se Míša, když spolkl lék. „Jsi opravdu statečný!“ potěšila se sestřička.

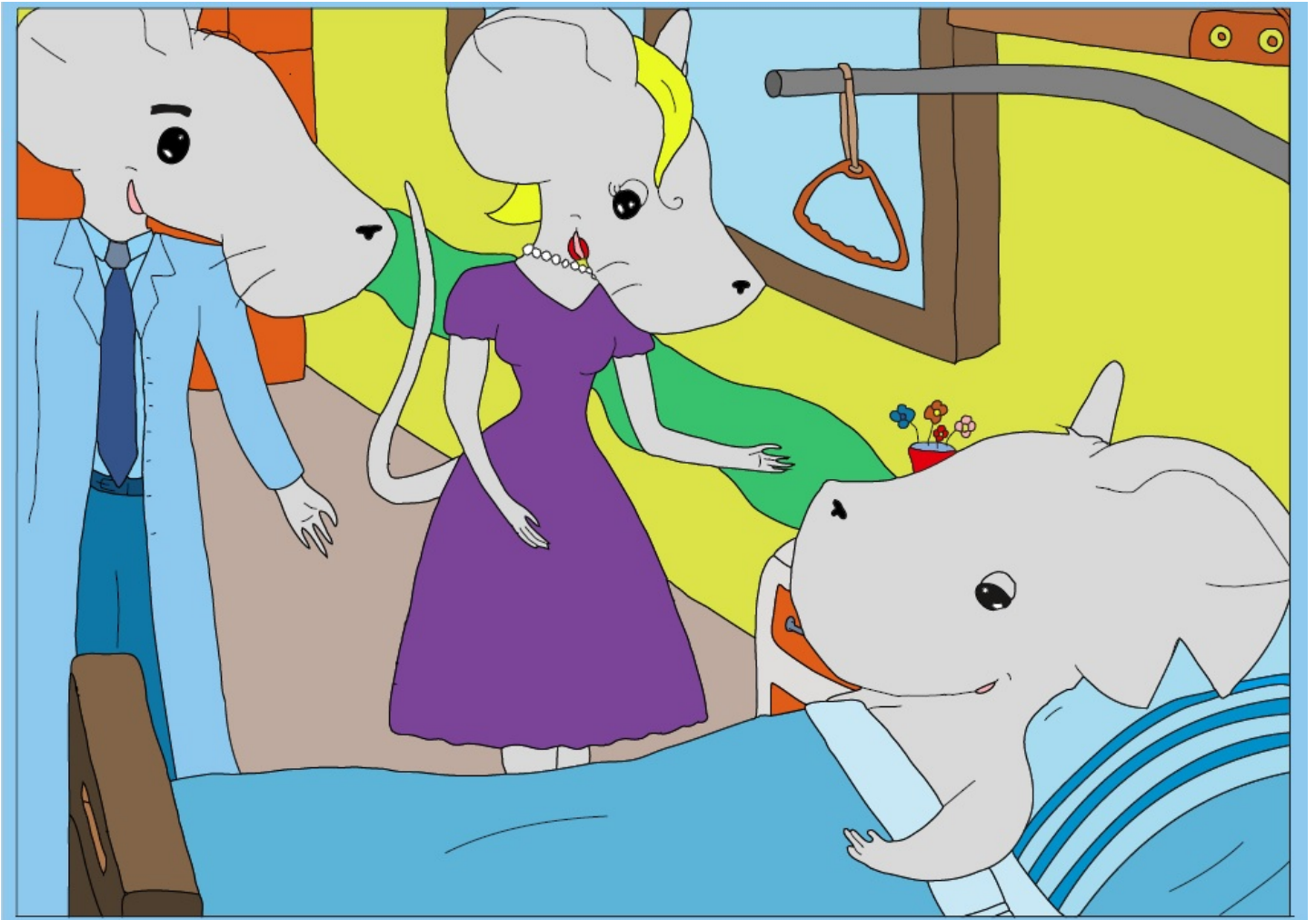
Byl čas odjezdu a Míša se loučil s maminkou. „Na sál s tebou nemůžu, ale nemusíš se bát. Budu tady, až se probudíš, slibuji!“ Maminka Míšu políbila na čelíčko a objala ho.

Na operačním sále měli všichni na hlavách čepky a přes pusy šátky. Ale pana doktora poznal i s tímhle převlekem. „Všichni tu jsme pro tebe a budeme dávat pozor, aby jsi byl v pořádku," řekl pan doktor a začal Míšovi ukazovat velké přístroje, které mu budou měřit srdíčko a dýchání. Nalepil mu na hrudník kulaté náplasti, které patřily k těm velkým přístrojům. Pan doktor mu ukázal masku a řekl: „Tak a teď ti dám na pusku tuhle masku, která...". „...která bude foukat speciální vítr a uspí mě!" dořekl Míša. Pan doktor se usmál. „Výborně! A teď začni počítat do stovky," řekl pan doktor. „Ale já umím jen do deseti..." odpověděl Míša. „To bude stačit..." usmál se pan doktor. „Jedna, dva, tři..." a Míša usnul.

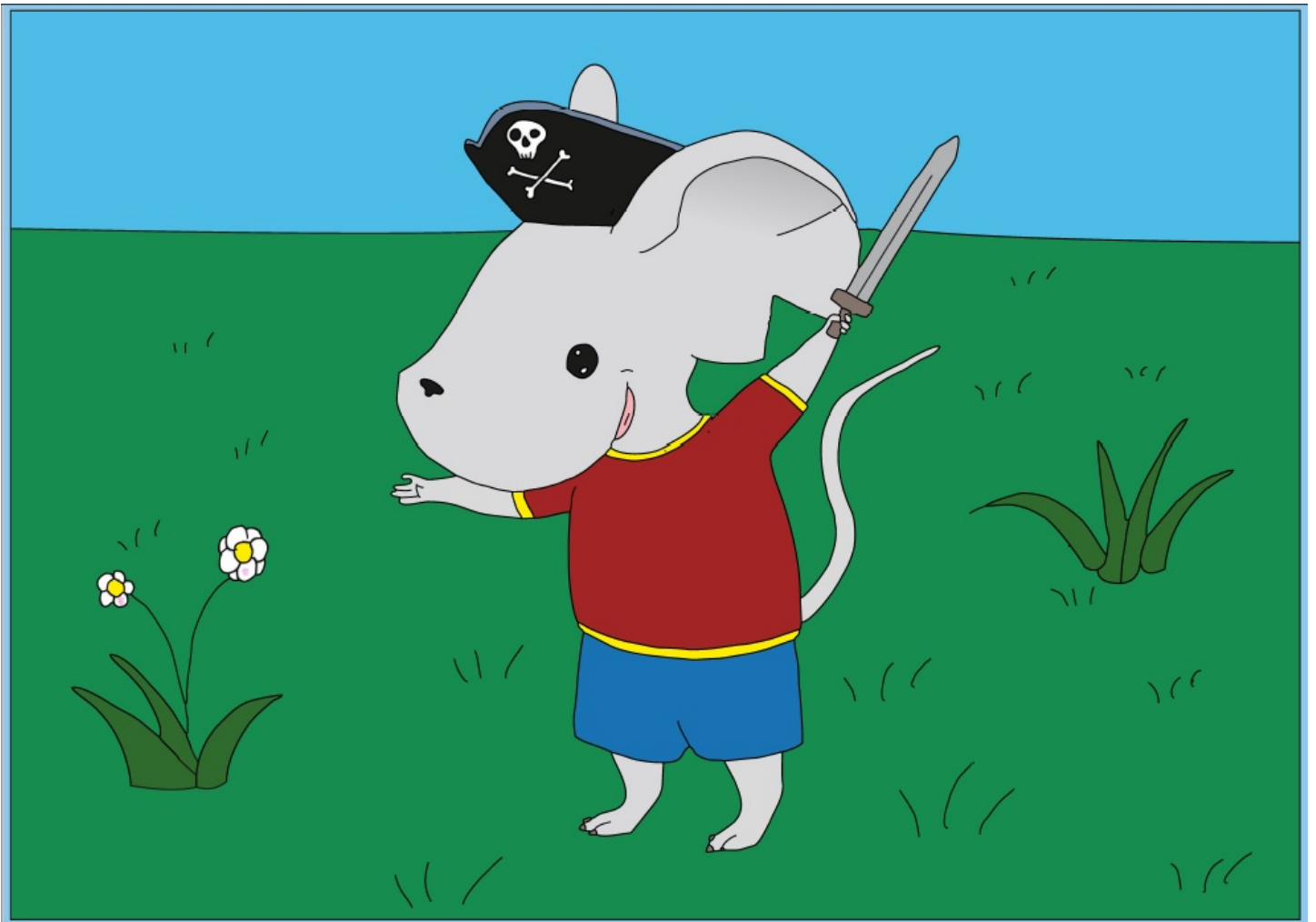

Najednou byl Míša na velké lodi a měl na sobě kapitánský klobouk. A byla tu i králičice Adélka a prasátko Zdeňa. Všichni si spolu hráli na velké piráty, když v tom uslyšel slabý hlas své maminky. „Vstávej Míšo... vstávat, ty můj hrdino!“ říkala radostně maminka.

Míša otevřel oči a najednou byl zase v nemocnici. Ležel ve své postýlce a okolo něj byla maminka s panem doktorem a usmívali se na něj. „Dobré ráno, Míšo. Byl jsi opravdu statečný a operace se povedla," řekl vesele pan doktor. Míša byl velmi rád a těšil se, až si půjde doopravdy zahrát se svými kamarády na piráty. Po probuzení byl Míša ještě trochu unavený, a proto po zbytek dne odpočíval. Za pár hodin ale už chodil po pokojíčku a prohlížel si svoji náplast na bříšku.

„To jsem ráda, že vše dobře dopadlo. Pan doktor tě velmi chválil a říkal, že se ti to brzo zahojí," říkala spokojeně maminka.

Myšák Míša se svojí maminkou byli už druhý den doma. Míša měl nařízeno ještě pár dní odpočívat, ale to mu nevadilo. Kamarádi chodili za Míšou každý den a vyprávěli si, co nového zažili. Míša se ani nenadál a za pár dní si s kamarády zase hráli na piráty.

Autor textu a ilustrací: **Kateřina Fenzelová**
Grafická úprava: **Jan Galko a Tomáš Cizler**
Jazyková korektura: **Mgr. Kateřina Šebíková**
Vedoucí práce: **Mgr. Petra Sedlářová**
Odborný konzultant: **Mgr. Lenka Rubešová**

*Edukační materiál vznikl jako součást bakalářské práce
Edukační materiál pro děti v oblasti předoperační a pooperační
péče.*

Jak šel myšák Míša do nemocnice, jehož autorem je Kateřina Fenzelová, podléhá licenci Creative Commons Uveďte původ - Neužívejte komerčně - Nezpracovávejte 4.0 Mezinárodní .